

EDUKACYJNE FORUM KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

MULTIMEDIALNY KATALOG ZAWODÓW

ZAWÓD: ZEGARMISTRZ

Program Operacyjny Kapitał Ludzki
Priorytet III Wysoka jakość systemu oświaty
Działanie 3.4 Otwartość systemu edukacji w kontekście uczenia się przez całe życie
Poddziałanie 3.4.3 Upowszechnianie uczenia się przez całe życie

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Sprawdź
swoją wiedzę

Wywiad
posłuchaj,
przeczytaj, zobacz

CZYM ZAJMUJE SIĘ ZEGARMISTRZ?

ZADANIA ZAWODOWE:

- naprawa zegarów i zegarków,
- konserwacja zegarów i zegarków,
- doradztwo klientom, którzy chcą kupić zegar,
- dobieranie odpowiednich podzespołów do naprawianych urządzeń.

JAKA JEST SPECYFIKA ŚRODOWISKA PRACY ZEGARMISTRZA?

Miejsce wykonywania pracy

Zegarmistrz pracuje wewnątrz pomieszczeń, w warsztacie. Zazwyczaj swoją pracę wykonuje przy sztucznym oświetleniu.

Charakter pracy

W tym zawodzie prace wykonuje się indywidualnie. To praca siedząca, fizyczna, ale i umysłowa.

JAKA JEST SPECYFIKA ŚRODOWISKA PRACY ZEGARMISTRZA?

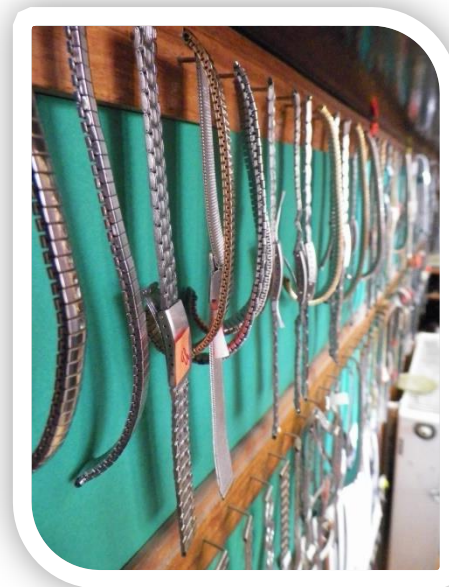
Możliwości zatrudnienia

Wykonując ten zawód można pracować w takich miejscach jak: serwisy zegarów, firmy produkujące zegary, zakłady naprawcze, sklepy jubilerskie.

Stanowiska pracy

- sprzedawca,
- osoba zajmująca się naprawami,
- przedstawiciel handlowy,
- doradca klienta.

JAKA JEST SPECYFIKA ŚRODOWISKA PRACY ZEGARMISTRZA?

Czas pracy

Zegarmistrz pracuje zazwyczaj 8 godzin dziennie.

Zarobki

Pracownik, zależnie od doświadczenia i posiadanych umiejętności i miejsca zatrudnienia może zarabiać około 2000 zł netto miesięcznie. W dużych i renomowanych firmach produkujących zegary i zegarki zarobki mogą być wyższe (www.wynagrodzenia.pl).

Czynniki zagrażające zdrowiu

W pracy zegarmistrza nie występują znaczące czynniki szkodliwe.

JAKICH MASZYN I NARZĘDZI UŻYWA ZEGARMISTRZ?

Lupa

Lampka

Śrubokręty

Szczypce

Pęseta montażowa

Nożyk do dekli

Młotek zegarmistrzowski

Lupa

służy do powiększania obrazu wnętrza zegara.

Lampka

urządzenie wykorzystywane do doświetlenia miejsca prac.

Śrubokręty

narzędzia służące do odkręcania mechanizmów.

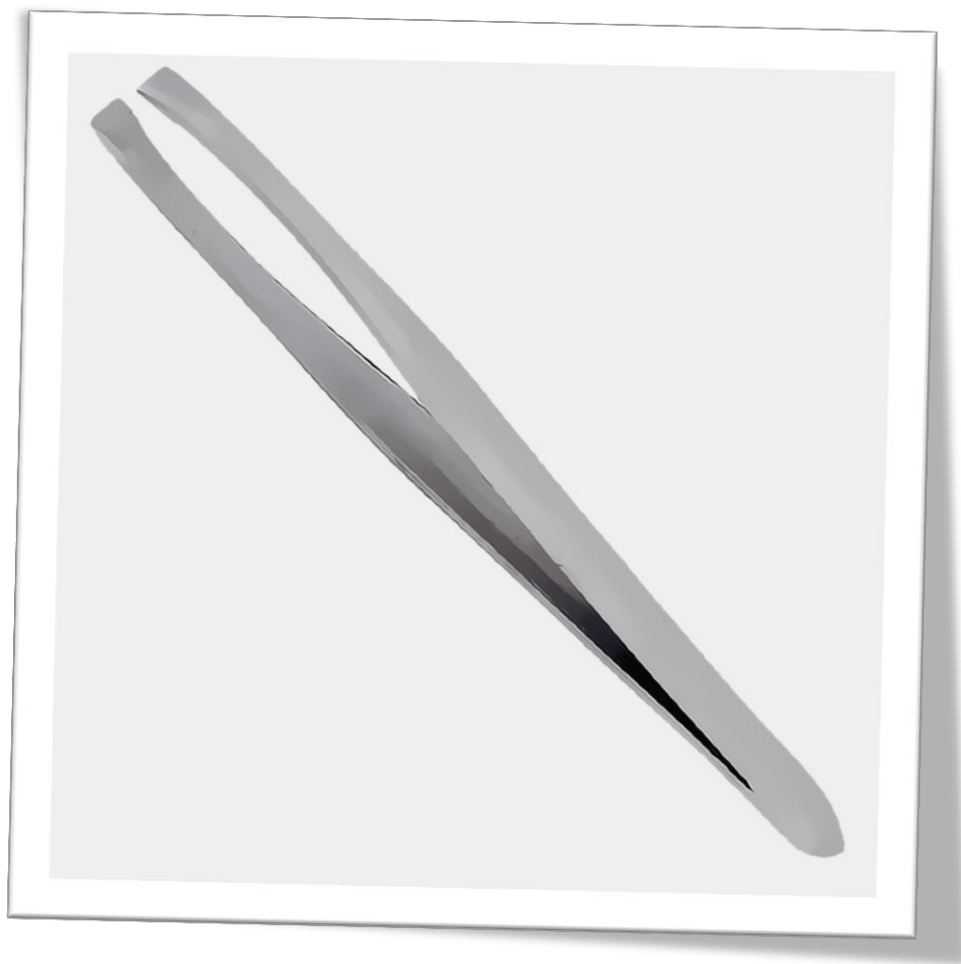
Szczypce

używane są w pracy zegarmistrza do chwytania drobnych elementów.

Pęseta montażowa

służy do precyzyjnych napraw, chwytania małych elementów.

Nożyk do dekli

przeznaczony do zdejmowania dekli (osłon) z zegarków.

Młotek zegarmistrzowski

służy do naprawy precyzyjnych mechanizmów w dużych zegarach.

JAKIE PREDYSPOZYCJE POWINIEN POSIADAĆ ZEGARMISTRZ?

Zegarmistrz powinien być zrównoważony i cierpliwy. Ze względu na liczne kontakty z ludźmi – klientami, powinien być uprzejmy i komunikatywny. Jego zainteresowania powinny dotyczyć zawodu.

Cechami niezbędnymi w tym zawodzie są:

- cierpliwość,
- sumienność,
- odpowiedzialność,
- dokładność,
- samodzielność.

JAKIE WARUNKI FIZYCZNE SĄ NIEZBĘDNE W TYM ZAWODZIE?

- W związku z tym, że jest to praca siedząca, osoba wykonująca ten zawód nie powinna mieć problemów z kręgosłupem. Powinna mieć zdolności manualne oraz dobry wzrok. Ważna jest również dobra koordynacja wzrokowo – ruchową.
- Przeciwwskazaniem do wykonywania tego zawodu są: upośledzenie umiarkowane i lekkie, zaburzenia dużego stopnia kończyn dolnych i średniego i dużego stopnia kończyn górnych, zaburzenia psychiczne, stany depresyjne, zaburzenia dużego stopnia narządów fizjologicznych, problemy ze wzrokiem.

INFORMACJE DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ

Istnieje możliwość kształcenia dla osób niepełnosprawnych. Możliwości dalszego zatrudnienia uzależnione są od stanowiska, jakie osoba niepełnosprawna mogłaby zajmować oraz stopnia niepełnosprawności. W związku z tym, iż jest to praca głównie siedząca, osoba poruszająca się na wózku inwalidzkim, mogłaby sprostać obowiązkom zawodowym.

JAK ZOSTAĆ ZEGARMISTRZEM?

GIMNAZJUM

Zasadnicza Szkoła Zawodowa - 3 lata
Egzamin potwierdzający kwalifikację M.13.

Zegarmistrz

Istnieje możliwość uzyskania kwalifikacji na Kwalifikacyjnym Kursie Zawodowym.

JAKIE SĄ MOŻLIWOŚCI ROZWOJU W TYM ZAWODZIE?

Aby podjąć naukę na studiach wyższych należy zdać egzamin maturalny.

1. Studia wyższe zawodowe (licencjat), np. Zarządzanie, Marketing, Elektrotechnika.

2. Studia wyższe uzupełniające (magister), np. Elektronika, Inżynieria materiałów, Zarządzanie.

3. Studia podyplomowe.

4. Kursy i szkolenia kwalifikacyjne.

CZY WIESZ, ŻE...?

CIEKAWOSTKI

- Muzeum zegarów wieżowych znajduje się w Gdańsku.
- Ziemię podzielono na 24 strefy czasowe.
- Pierwszy zegar – klepsydra, pochodzi z 2700 p.n.e.
- Patronem zegarmistrzów jest św. Bartłomiej.
- W Jędrzejowie znajduje się muzeum zegarów.

CO CZYTAĆ?

LITERATURA FACHOWA

- www.zegarkiclub.pl
- „Dzieje zegara”, L.Zajdler,
- „Polskie zegary”, W.Siedlecka,
- „Zegary”, L.Uresovia.

BIBLIOGRAFIA

- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie, opracowano na podstawie dokumentu z dnia 7 lutego 2012 r.
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2011r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego z późn. zmianami.
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie CKE, <http://www.cke.edu.pl/index.php/informatory-left/egzamin-zawodowy>
- Materiały projektu „Poznaj swoje zainteresowania i świat szkolnictwa zawodowego”, www.gimnazjum2.lublin.pl/efs/prezentacja
- Strony internetowe szkół prowadzących kształcenie w poszczególnych zawodach.
- „Podręcznik oceny zawodów z punktu widzenia różnych rodzajów niepełnosprawności. Zeszyty informacyjno-metodyczne doradcy zawodowego” (http://wupszczecin.home.pl/poradnik_gci/5_zeszyty_informacyjno_metodyczne/zeszyt_14.pdf)
- www.wynagrodzenia.pl (Raport Sedlak&Sedlak).
- <http://pl.globalquiz.org/>

WYWIAD Z ZEGARMISTRZEM

1. Co Pana skłoniło do wyboru tego zawodu?

To był trochę przypadek. Byłem zupełnie w innej szkole. Uczęszczałem do Technikum Mechanicznego, specjalność obróbka skrawaniem. Miałem tam kontakt z maszynami. Najbardziej interesowało mnie jak one działają. Zastanawiało mnie co powoduje, że maszyny działają a co powoduje, że się psują. Pasjonowały mnie różne przekładnie i koła zębate w środku. Zawsze chciałem rozkręcać każdą z maszyn i zobaczyć co ma w środku. Fascynowało mnie, że różne mechanizmy np. w siewkach, kieratach czy młockarniach były popsute, a po poprawnym złożeniu i naprawie od nowa działały. Ale na zawód zegarmistrza zdecydowałem się kiedy okazało się, że mój kolega szkoli się w tym kierunku. Dużo mi o tym opowiadał. Uznałem, że to ciekawy zawód. Zainteresowałem się jego opowieściami i poszedłem na ten kierunek.

2. Czy był to zawód, o którym marzył Pan będąc dzieckiem?

To był bardzo ciekawy czas. Jako młody chłopiec bardzo się interesowałem wszystkimi maszynami. To była taka fascynacja. W czasach gdy byłem dzieckiem zabawki trzeba było sobie robić samemu. A ja miałem do tego smykałkę. Pamiętam, że przekładnie i kręcące się kółeczka to była najciekawsza zabawa. Robiłem różne eksperymenty np. na nitkę nawlekałem ciężarek i nim kręciłem. Od dziecka miałem zadatki na zegarmistrza. Wbijałem kij w ziemię i patrzyłem jak z upływem słońca zmienia się długość cienia i że tak upływa czas. Interesowało mnie to. Pamiętam, że rozkręciłem pierwszy budzik i chciałem go skrócić. Niestety mimo, że spędziłem nad nim dużo czasu, nie udało mi się to.

3. Jaki wpływ mieli Pana rodzice na podjęcie decyzji o wyborze tego zawodu?

Zawód wybrałem sobie sam zgodnie z pasją. Mimo to, czułem że rodzice byli zadowoleni z mojego wyboru. Każdy rodzic widząc swoje dziecko, które pracuje i realizuje swoje zainteresowania jest dumny. Myślę, że rodzice byli zadowoleni, że znalazłem zawód i potrafiłem sobie poradzić. W tamtych czasach ważne było znalezienie dobrej pracy i szybkie usamodzielnienie się.

4. Czy Pana rówieśnicy również wybierali ten zawód?

Raczej nie. Mój kolega, który uczył się tego zawodu był starszy. Moi rówieśnicy raczej wybierali zawody budowlane. To był wtedy popularny zawód i bardzo potrzebny. Rówieśnicy wybrali więc dobrze płatny zawód, by móc szybko się usamodzielnic i zarabiać na siebie. Ja miałem inną smykałkę i szukałem czegoś innego. Bardziej właśnie interesowała mnie mechanika różnych narzędzi.

WYWIAD Z ZEGARMISTRZEM

5. Czy w Pana rodzinie są osoby, które wykonują ten zawód?

Nikt w mojej rodzinie nie wykonuje tego zawodu. Mój jeden brat jest mechanikiem samochodowym, a drugi kierowcą. Myślę, że to wpływ tamtych czasów. Był to czas pierwszych motorowerów i rowerów. Wtedy to właśnie młodzi chłopcy, dziesięcioletni sami składali sobie rowery i motorowery. Musieli umieć zmienić sobie koło albo pedały, zakleić dętkę, założyć koszyczki i łożyska. Mnie to też interesowało. Jednak nie widziałem w tym przyszłości.

6. Czy decyzja o wyborze zawodu była przemyślana czy raczej spontaniczna?

Zadowolenie klienta przede wszystkim. Każdy z nas pracuje też dla pieniędzy, więc jeśli jest z tego przyzwoity zarobek, to też jestem zadowolony. Kilka lat temu było pod tym względem lepiej, teraz widać, że ludzie dużo bardziej liczą się z pieniędzmi. W pierwszej kolejności naprawiają rzeczy mechaniczne, a dopiero w kolejnych etapach estetyczne, czyli blachę, lakier.

7. Jak wyglądała Pana ścieżka edukacyjna, którą należało przejść aby móc pracować w zawodzie?

Po szkole pracowałem w lubelskiej Fabryce Samochodów Ciężarowych, a potem kilka lat na kolei. Interesowały mnie parowozy i elektrowozy. W 1972 r. zdecydowałem się na zawód zegarmistrza i trafiłem na trzyletnią naukę do mistrza Jerzego Pędraka. Zdałem egzamin czeladniczy. Potem trafiłem do zakładu Przedsiębiorstwa Państwowego "Jubiler" i uzyskałem tytuł mistrza. Do tego brałem udział w wielu kursach. Na niektóre jeździłem nawet do Szwajcarii np. gdy wchodziły zegary kwarcowe. Przeszedłem też wiele szkoleń w dawnym Związku Radzieckim z zakresu naprawy różnego rodzaju zegarów. Musiałem się doszkalać, bo ciągle wchodziły nowe rodzaje zegarków, a każdy z nich się różnił od siebie. Pamiętam, że gdy zobaczyłem pierwszy zegarek bezkamieniowy to myślałem, że jest popsuty. Byłem kompletnie zaskoczony.

8. Jaką wiedzę według Pana powinien posiadać zegarmistrz?

Zegarmistrz musi być pewnego rodzaju mechanikiem. Znać zasady mechaniki. Czasem też powinien być pewnego rodzaju plastykiem i sam sobie zrobić narzędzia pracy. Trzeba mieć taką smykałkę, żeby wiedzieć jak coś zrobić. Musi oczywiście znać się na różnych rodzajach zegarków. Każdy zegar się różni od siebie. Na przykład w zegarkach mechanicznych napędem jest sprężyna, w zegarach ściennych są obciążniki, wagi tak samo jak w kukułkach. W zegarach kwarcowych napędem jest bateria. Powoduje ona wytworzenie impulsu i wskazówki się obracają. Zegar to wbrew pozorom skomplikowana maszyna. Jest w nim dużo części. Zegar przez koło sprzęgłowe nakręca koło zębate, które jest połączone z wałeczkiem i nakręca sprężynę. Jak nakręci sprężynę wytwarza się impuls i sprawia, że zegarek się porusza. W ten sposób działa zegar. W zegarze są różne koła, tj. koło pośrednie, koło sekundowe i koło zębate. W zegarze jest bateria, która daje potrzebną energię oraz układ elektroniczny przetwarzający tą energię i przekazujący ją do wirnika. Jak widać tylko na pozór mechanizm zegara jest prosty. Trzeba to wszystko wiedzieć. Są osoby, które np. umieją coś narysować i zaprojektować, ale nie potrafią tego wykonać. Zegarmistrz musi umieć to i to. Powinien być pewnego rodzaju wizjonerem, by przewidywać skutki swojej pracy, to do czego dąży.

WYWIAD Z ZEGARMISTRZEM

9. Jakie cechy charakteru musi mieć zegarmistrz, aby być dobrym pracownikiem?

Przede wszystkim musi być cierpliwy i zaangażowany. Bez zaangażowania niczego się nie zrobi. Zegarmistrz przy pracy musi być precyzyjny jak chirurg przy operacji. Przy pracy zegarmistrz musi być ostrożny i spokojny, by przez przypadkowy ruch niczego nie zrzucić i nie zmarnować pracy. Te cechy zegarmistrz nabywa w pracy z czasem.

10. Jak długo pracuje Pan w tym zawodzie?

W zawodzie pracuję ponad czterdzieści lat.

11. Czy od zawsze wykonywał Pan ten zawód?

W moim zakładzie pracuję ponad czterdzieści lat. Wcześniej pracowałem w innych zawodach. Po szkole pracowałem dwa lata w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie. Potem przez pół roku pracowałem na kolei. Następnie wzięto mnie do wojska. Tam jeździłem czołgiem i naprawiałem mechanizmy w czołgu. To było duże wyzwanie. To były zupełnie inne gabaryty do naprawy, niż zegarki.

12. Czy pracował Pan zawsze na jednym stanowisku, czy też na różnych?

W tym zakładzie na początku byłem zatrudniony na stanowisku zegarmistrza. Potem awansowałem na kierownika zakładu. Teraz natomiast jestem jego właścicielem.

13. Proszę krótko opisać jak wygląda Pana zwykły dzień pracy.

Pracę rozpoczynam o godzinie dziesiątej. Zazwyczaj jednak przychodzę wcześniej. A gdy jakaś naprawa wymaga szczególnego zaangażowania często zostaje po zamknięciu zakładu. Zegarmistrz musi się skupić, bo często jego praca jest przerywana. Przychodzi klient z nowym zamówieniem, nową naprawą. Wtedy trzeba oderwać się od roboty, którą się zaczęło, zapamiętać gdzie się skończyło i wysłuchać klienta. Zegarmistrz musi wtedy wrócić do tego co robił wcześniej, ale też pamiętać co musi zrobić w nowym zamówieniu. Praca każdego dnia różni się w zależności od zamówienia. Najwięcej roboty ma zegarmistrz w okresie zmiany czasu. Ludzie przy nakręcaniu zegarów często je psują. Wtedy przychodzą do mnie po pomoc.

14. Czy zawód jest uciążliwy?

Warunki w zawodzie są ciężkie, jeśli chodzi o zdrowie kręgosłupa. Trzeba pracować przy wysokim stanowisku, by nie nadwyręzać kręgosłupa szyjnych. Przy naprawach bardzo męczy się wzrok. Uciążliwi często są klienci. Nie doceniają pracy zegarmistrza. Na szczęście częściej trafiają się klienci, którzy szanują moją pracę.

15. Czy może nam Pan opowiedzieć o najwspanialszym dniu w Pańskiej pracy?

Myślę, że najwspanialszy dzień w mojej pracy był wtedy gdy wyjeżdżałem na kursy do Szwajcarii. W tamtych czasach to był prestiż.

WYWIAD Z ZEGARMISTRZEM

16. A jak wyglądał najgorszy dzień w Pańskiej pracy?

Pamiętam, że z zakładu zostałem zabrany na stan wojenny. Musiałem wtedy przerwać pracę.

17. Czy zawód jest niebezpieczny?

Niebezpieczeństwa zawsze istnieją. Trzeba przede wszystkim uważać, żeby nic nie wpadło w oczy.

18. Co lubi Pan w swojej pracy?

Lubię jak naprawię coś co wcześniej nie działało. Najmilej jest gdy klient przychodzi i mówi, że nikt nie potrafił zegara naprawić, a ja to zrobiłem. Wtedy jestem najbardziej usatysfakcjonowany.

19. Czego Pan nie lubi w swojej pracy?

Nie lubię bylejakości. Są takie egzemplarze zegarów, które są właśnie byle jakie. Materiały z jakich są zrobione są bładziwem. Wtedy trzeba od nowa wstawiać im lepsze mechanizmy i oprawy.

20. Czy Pana oczekiwania względem zawodu zostały spełnione?

Myślę, że tak. W czasach gdy podejmowałem zawód, najważniejsze było żeby pracować na swój rachunek. Mnie się to udało. Prowadzę własny zakład.

21. Czy z perspektywy czasu uważa Pan swoją decyzję o wyborze zawodu za dobrą?

Tak. Kocham ten zawód. Żałuję tylko, że zegar stał się produktem tak niedocenianym. Zegarki są wszechobecne. Mamy je na przystankach, komórkach czy nawet w mikrofalówkach i pralkach. Dla mnie to już nie są prawdziwe zegary, a tylko urządzenia wskazujące czas. Oczywiście, że ma to też swoje dobre strony. Dzisiejszych zegarów nie trzeba nakręcać, a wystarczy włożyć mu baterię.

22. Czy uważa Pan, że ten zawód jest wymierający, czy będzie pan miał następców?

Następcy będą. Tylko, że będą się zajmowali tradycyjnymi typami zegarów. Ja uważam, że każdy z nich powinien znać podstawy, Ja przechodziłem naprawę różnych typów zegarków. Od zegarków bezkamieniowych, przez kamieniowe po zegarki kwarcowe. Dziś uczniom nawet nie można by było niektórych pokazać. Dzisiejsza naprawa polega właściwie na wymianie mechanizmu, a nie jego naprawie. Chociaż trzeba przyznać, że młodzież nie chce uczyć się w tym kierunku. Kiedyś miałem co chwilę uczniów. Od dawna nie było nikogo, kto nawet by spytał o możliwość nauki.

Dziękuję za wywiad.

SPRAWDŹ SWOJĄ WIEDZĘ - QUIZY

Zapoznałeś się z charakterystyką zawodu. Teraz sprawdź swoją wiedzę i predyspozycje do zawodu rozwiązując quizy interaktywne.

